

en coses ben inútils o emprar-lo en negocis ruïnosos.

Es clar que hi han excepcions, que hi ha qui no és així, millor per ell, millor per tots; l'excepció però, sols serveix per confirmar la regla, i ço que hauriem de cercar seria fer generalitat del que és una excepció.

Permeteu-me, doncs, que cerqui la manera d'atacar *la part sensible*.

La recaptació deu verificar-se per dos mitjans: directe i indirecte. Directament l'Ajuntament —primer patrocinador d'eixa obra— deu cobrar de cada cap de casa que pagui contribució urbana, rústega o industrial una quantitat que pot variar segons la importància del que tributi; no crec que hi hagués qui es negués a contribuir-hi, havent-hi però, mil mitjans per a obligar al morós.

Subvencions per part de les entitats i agrupacions constituïdes.

Cooperació voluntària entre la resta dels veïns que no els és obligada per no ésser contribuents.

Creació d'un segell obligatori en tots els rebuts, factures, instàncies, sol·licituts, certificats i documents que es presentin a l'Ajuntament o expendeixi aquest a petició o a profit dels particulars.

Impost de un 5 per 100 en totes les localitats que s'expedeixin en els espectacles públics.

Impost a les parades de Festa major i Fires, sobretot a les que constituïxen el ram de *papa dinerus*.

I indirectament amb funcions benèfiques a profit de l'Obra, Festa de la Flor, Balls extraordinaris, Partits de Futbol, etc., etc.

Altres mitjans hi han que s'escapen ara a la confecció d'una crònica com la present, però, que poden utilitzar-se amb prou èxit.

Al fer la present, m'assabento que van per bon viarany les negociacions per a resoldre l'assumpte. Era d'esperar. I no cal dir que m'en congratulo moltíssim, doncs almenys em farà l'efecte de que els meus esforços els aprofita qui té el nostre amor, la vila volguda, puix ella serà qui en rebrà més directa influència.

Per si d'alguna cosa poden servir aquestes ratlles, continuaré en altra crònica, detallant ço que a mon juí pot i deu fer-se per a ésser perfecta la bona tasca començada.

BLANC-BLAU

FÀBRICA DE LICORS

ENRIC LLADÓ

ARENYS DE MUNT

Demaneu arreu el Licor de moda

SANT JORDI

i el prou conegut

ANIS DEL TIGRE

La meva opinió

Repetides voltes he llegit en les columnes d'aquest setmanari diferents articles bogant pel canviament de la nostra festa major de Setembre, i en algú d'ells es sollicita la col·laboració de l'Associació del Comerç i de la Indústria que s'està organitzant i que de no sortir cap entrabanc, serà un fet dintre de poc.

Si aquesta associació ja estigués legalment constituïda, és de creure que ja hauria fet conèixer públicament la seva opinió en l'assumpte de referència; però com sigui que encara no ha entrat en funcions legals i sembla que la cosa porta pressa, crec que no hi serà sobrer que hi digui particularment la meua, la més humil potser, però ben sincera opinió.

Ja fa molt temps que acaricio la idea del canvi de la festa major, inclòs era opinió meua la celebració de la mateixa, en el mes de Juliol i donant-hi un caràcter de fires i festes.

Aquest projecte l'havia manifestat íntimament als meus amics.

He seguit amb interès la campanya que ve desenrotllant aquest periòdic i en tindria una gran satisfacció que s'aconegués el fi que es persegueix; però trobo un tan massa atrevida la confecció de programes, que deuria reservar-se estrictament a la Junta de festes que a l'efecte deuria nomenar-se, per què els seus components podrien sentir-se'n ferits de l'amor propi, doncs a pesar de que jo crec que tot el que s'ha escrit, ho ha sigut amb el màxim de bona intenció, podria semblar que s'els hi assenyala el camí que deuen seguir.

No perdem temps redactant ni combinant programes, són treballs esmerçats inútilment; no és un criteri el que deu imperar, solament d'un conjunt ben harmònic pot sortir-ne una gran obra en benefici de la vila.

Ara de moment lo més apremiant és establir oficialment unes fires i festes pel mes de Juliol, essent sempre el primer dia un dimecres.

Després, temps quedarà per organitzar i confeccionar programes, quina missió deuria encarregar-se a una comissió composta per Autoritats, representants de les societats recreatives i de la novella Associació del Comerç i de la Indústria, que no dupto hi prestaria tota la influència i ajuda possible.

RUSQUES

Soldados de Cuota

Enseñanza de Instrucción para todas las Armas

Informes: RICARDO RIBALTA

Plaza de España, 96 : SAN CELONI